

תת"ע 8473/07/17 - אבראהים זיאד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תתע"א 8473-07-17 מדינת ישראל נ' זיאד
תיק חיצוני: 90210401601

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש אבראהים זיאד
עו"ד אגבאריה מייסרה
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

הובאה בפני בקשה לביטול פסק הדין בו נדון המבקש בהעדרו, ביום 11.9.17.

בהתאם להזמנה לדין וכתב האישום, ביום 27.7.17, נהג המבקש במשאית, מסוג "טיוטה", ועקף רכב אחר כשהדרך לא הייתה פנויה במרחק מספיק כדי לאפשר ביצוע העקיפה בבטחה, ובכך גרם לסיכון נסיעתו של רכב אחר, בניגוד לתקנה 47(ד) לתקנות התעבורה.

ביום 11.9.17, הורשע המבקש בהעדרו, ונדון לפסילה בת חודש, פסילה מותנית למשך חודשיים לשנתיים וקנס בסך 1,200 ₪.

ביום 10.12.17 הגיש ב"כ המבקש בקשה לביטול פסק הדין בטענה כי את המבקש ייצג עו"ד אחר והמבקש סבר כי סנגורו ייצגו בדיון, אך זה לא הופיע וניתן נגדו פסק דין בהעדרו.

לשיטת ב"כ המבקש, אלמלא יבוטל פסק הדין, יגרם למבקש עיוות דין, מאחר שהעונש שהוטל על המבקש אינו מידתי ביחס לעבירה בה הורשע. צוין כי לו היה המבקש מופיע לדיון, המבקש היה מקבל עליו אחריות על ביצוע העבירה.

ביום 10.12.17 הורה בית המשפט למשיבה למסור תגובתה תוך 30 יום. ביום 3.1.18 הגישה המשיבה בקשה למתן אורכה בת 30 יום. בהחלטה מיום 4.1.18 הורה בית המשפט כמבוקש. עד היום לא התקבלה תגובת המשיבה.

נוכח העדר תגובת המשיבה, ניתנת החלטתי זו, על בסיס החומר הקיים בתיק.

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

עמוד 1

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א)2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;
(א)3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאנו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין:

א. קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו.

ב. גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שיערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש ייעתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדין לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

ההזמנה לדין

ב"כ המבקש טוען כי סנגור קודם שייצג את המבקש בעניין זה, לא התייצב לדיון ולפיכך נדון המבקש בהעדרו. טענה זו נטענה ללא שהובאה לה כל ראיה, כגון, מסמך מטעם עוה"ד שייצג את המבקש בתיק, המעיד על כך.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (להלן - עניין סוראיה איטליא) קבע ביהמ"ש כי טעות משרדית של משרד עוה"ד אין בה כדי להצדיק אי הופעה לדיון.

"על-מנת לשכנע את בית-המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק-הדין ולהניע את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא שהמבקש יראה כי יש נימוק של ממש לאי-התייצבותו לדיון. שכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדיון (ראו ר"ע 418/85 הנ"ל [5]). **דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו.**" (א.ט.ג. - הדגשה שלי).

עם זאת, לא הוכח בפני כי המבקש זומן כדין לדיון והמשיבה לא צרפה אישור מסירה של ההזמנה לדיון.

עיוות דין

ב"כ המבקש לא כפר בעובדות המיוחסות למבקש בכתב האישום ואף ציין כי המבקש היה מודה בהן.

עם זאת, לשיטתו, קיים חשש לעיוות דין מאחר שהעונש אינו מידתי לסוג העבירה.

לאחר שעיינתי בדבר, אין בידי לקבל הטענה. המבקש, שנהג במשאית, וחלה עליו חובת זהירות מוגברת, הורשע שעקף בדרך שאינה פנויה, ובכך גרם לסיכון נסיעתו של רכב אחר. בגין עבירה זו נדון לפסילה בת חודש, פסילה מותנית למשך חודשיים לשנתיים וקנס בסך 1,200 ₪. בנסיבות בהן הורשע המבקש, הענישה היא מידתית וסבירה.

עם זאת, מאחר שלא הוכח בפני כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדין, הבקשה מתקבלת.

הכרעת הדין וגזר הדין מבוטלים.

נקבע למתן תשובה לכתב האישום ליום 17.6.18 בשעה 09:00.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ח, 07 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.

